

vor Side gaar vi til denne Forhandling med den Forudsætning, at Formaalet ikke er at skabe Nationalbanken nogen ekstra Indtægt ud af Seddelstedstedens Udvidelse, men med Smaalighed bør der selvfølgelig ikke ses paa, hvad der efter sin økonomiske Betydning maa betegnes som noget rent underordnet. Det bør ikke faa Indflydelse paa Reglerne, om der kan blive Tale om nogle Tusinde Kroner til den ene eller til den anden Side, og der kan ogsaa være Anledning til at paapege, at en Indtægt for Finanserne paa Bankens Bekostning bør der ikke være Tale om at tilstræbe. Men bortset derfra er det vort Udgangspunkt, at denne Seddelstedstedelses Udvidelse ikke til Formaal blandt andet har at skabe Nationalbanken en forøget Indtægt.

Ud fra disse Forudsætninger synes jeg, der maa kunne ses ganske nøgternt paa det fremsatte Lovforslag og undersøges, om de paapegede Formaal opnaas, nemlig, at Nationalbankens Seddelstedstedelsesret indrettes saaledes, at den kan tilfredsstille de Krav, Erhvervslivet stiller til den, og at den nuværende Seddelstedstedelse, der spænder Bankens Ydeevne stærkt, saa stærkt, at Udvidelse er ønskelig, udvides paa en saadan Maade, at Afgiften for Overskridelse hverken giver Banken et saadant Tab, at den ikke benytter sig af Retten, eller en saadan Indtægt, at denne Indtægtsforøgelse kan betragtes som Formaal og bevirke en uforvarlig Udvidelse af Seddelomløbet, at Seddelens Sikkerhed som Bevis for dens Paa lydende selvfølgelig ikke bør kunne drages i Tvivl efter de nye Funderingsregler, og at Fristen for Ophøret af den udvidede Ret ikke sættes saa kort, at Afviklingen af Forholdet, naar det skal ske, kommer til at forvolde fornyede Vanskeligheder. Det er ud fra disse Formaal, jeg vil gøre nogle ganske enkelte Bemærkninger til de foreslaaede Regler. Der er først Sikkerheden. Den Gang det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) begyndte at tale om Overførelse af Retten til Seddelstedstedelse fra Metalfond à 50 pCt. og anden Sikkerhed à 62,5 pCt. til en Metalfond à 40 pCt. og anden Sikkerhed à 75 pCt., saaledes som Lovforslaget foreslaar, ventede jeg mig efter de ret stærke Udtryk, det ærede Medlem begyndte med at bruge, en overvejende Modstand, men da det ærede Medlem sluttede med, at, naar alt tages i Betragtning, og naar i øvrigt de Henstillinger, han gjorde, kunde gennemføres, vilde ogsaa han kunne akkviescere ved,

at Metalfonden blev sat til 40 pCt., skal jeg i det væsentlige lade Spørgsmaalet ligge. Jeg vil dog sige, at for mig staar det saaledes, at med Hensyn til denne Overførelse fra 50 pCt. til 40 pCt. og fra 62,5 pCt. til 75 pCt. ligger Vægten af, hvad dette betyder med Hensyn til Sikkerhed for Sedlernes Fundering, i Bankledelsens Evne til at skønne over sine Værdier, de 75 pCt. udenfor Metalfonden, og jeg synes ikke, at noget tyder paa, at der i saa Henseende er noget at befrygte, i alt Fald intet, som kan værnes ved Lovparagraffer.

Derimod vil jeg et Øjeblik opholde mig ved Metalfonden. Med Rette eller Urette — jeg skal ikke undersøge, hvilken af Delene det er — er det her paa, Seddelens Sikkerhed sædvanemæssig bedømmes. Til Metalfonden henregnes nu kun Metal og ikke-rentebærende Tilgodehavender, hos Norges Bank og Sveriges Riksbank samt paa Girokonto i Deutsche Reichsbank ligeledes rentefrit. Ved den kongelige Resolution af 30. September er dertil føjet „udenlandske Statsobligationer og alle udenlandske Korrespondenter“. Man er altsaa i Resolutionen gaaet noget videre end i det her foreliggende Forslag til Oktroj, idet der kun staar: „udenlandske Banker og Bankhuse, som i denne Henseende godkendes af Bankkommissæren“. Jeg kan ikke dele det ærede Medlem fra Æbeltofts Misfornøjelse med, at udenlandske Statsobligationer medregnes til Metalfonden, naar det sker efter Kursen, idet dette dog maa betage den væsentligste Side af den Betænkkelighed, det ærede Medlem havde, og som var hans Hovedbetænkkelighed, dens Vægt, nemlig den Betænkkelighed, at Kurserne svinger saa overmaade stærkt, hvilket er et Faktum. Da Seddelstedstedelses Benyttelse berigtiges Maaned for Maaned, og de udenlandske Statsobligationers Kurs saaledes ogsaa vil kunne eller skal sættes Maaned for Maaned, vil deres Forhold til Seddelstedstedelsen hurtigt og uden Risiko reguleres, og jeg maa sige, at selv om de nuværende Tider viser, at de udenlandske Statsobligationer ikke hører til det likvideste af det likvide, vil det dog være en overdreven Forsigtighed ikke at regne dem til deres Værdi efter den Maaned for Maaned sig regulerende Kurs. Hvad derimod Bankerne og Bankhusene angaar, skal jeg erkende, at jeg, fra jeg hørte Tale om den fornyede Oktroj og om, at disse udenlandske Korrespondenter kunde medregnes i Metalfonden, hele Tiden har haft min Opmærksomhed henvendt paa, om man